

Inskriften är följande:

Slingan: *iiii* ⁵ *risti* ¹⁰ *stin* ¹⁵ *at* ²⁰ *puri* ²⁵ *burupur* Mellan v. och h. slingan: *sin* ³⁰ *sturman* ³⁵ *kupan* ⁴⁰

Ristningen 31—37 **sturman** hör till fsv. *styreman* »som har ledningen av ett fartyg, skeppsförare», fvn. *stýrimaðr*, och ristas annars oftast med första leden slutande på vokal (**sturimaþr** L. 220, **sturn · maþr** L. 101, **sturimons** L. 292) med undantag av den svårlästa Sö. 72 Kesäter.

Översättning: N. N. reste stenen efter Torer, sin broder, skeppsförare god.

162. Råby kyrka, Rönö hd.

Pl. 72.

Litteratur: L. 894.

Stenens fyndhistoria är densamma som av Sö. 160 Råby och där anförd. Runstenen är rest vid Täckhammar i samma lövbacke som de andra på en gravkulle 39 steg norr om de föreg. närmast byggnaderna.

Ämnet är röd gnejs, höjden 95 cm, bredden vid foten 28 cm, i toppen 18 cm, slingans bredd 12 cm. Stenens högra sida är slät och rak, den vänstra har två djupa inskärningar i kanten, vilka funnits, då ristningen högs.

I 8—15 **sikmuntr** ser 12 **u** nästan ut som **r**, 14—15 **tr** utgöra en binderuna. Av kolon framför 26—27 **at** finns övre pricken fullt tydlig. Det sista namnet är 28—33 **skarpi**, jfr **karpi** Sö. 160 Råby; av 33 **i** finns blott nedre hälften och vad som finnes i behåll hindrar alls icke att antaga **i**.

Inskriften är följande:

Slingan: *kunlifr* ⁵ *sikmuntr* ¹⁰ *hiaku* ¹⁵ *sta* ²⁰ Till vänster om slingan: *in* ²⁵ *at* ³⁰ *skarpi*

Av namnet *Skardhe* förekommer annars blott svagt böjda former (nom. **skarpi** Ög. 176, L. 721, ack. **skarþa** Sö. 131 Lundby, D. I, 187 Sällinge, Uppl.), men Sö. 160 och 162 Råby fordra antagandet av mask. ia-stam, alltså *Skærdhæ*.

Översättning: Gunnlev, Sigmund höggo stenen efter Skärder.

163. Rycksta, Råby sn, Rönö hd.

Pl. 72. Pl. 13: B. 821.

Litteratur: B. 821; L. 883; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, Mon. X: 21; Vita Theoderici Illustrata p. 469; Stephens ONRM II, 773; Runverser s. 178.

I *Ransakn.* 1667—84 uppgives: »Uthi Snesta gäarde ståår och en»; Snesta är byn mellan Rycksta och landsvägen; Peringskiöld har träsnitt med påskrift: »I Rycksta giärdz-dike»; i brev från K. U. Ekström till J. H. Schröder 22 sept. 1820 säges stenen vara »djupt i jorden liggande, illa medfaren, emedan den ligger tätt invid en väg»; G. Stephens ONRM II, 773 meddelar en ritning av A. Wætter år 1857 och att stenen till omkring 1830 ännu fanns på sin gamla hög nära Rycksta och att en liten stig ledde förbi den till Ekeby men att den då flyttades till allén intill Täckhammar i Bärbo sn, och restes i en lövbacke, 14 steg väster om infartsvägen från landsvägen.